

Виступ інж. Василя Олеськіва підчас 65 РЗЗЗ СУБ

Преосвященний Владико, Достойний После України, Всечесніші Отці, Хвальна Президіє, Світлі Збори СУБ.

Найперше я щиро дякую Президії Ради Союзу Українців у Великій Британії за повідомлення і запрошення мене до участі в 65-их Річних Загальних Зборах СУБ й одночасно сердечно вітаю всіх присутніх на цих Ювілейних Зборах, як один з основоположників СУБ - учасник основуючих Зборів, які відбулися в Единбурзі, Шотляндія, 19-20 січня, 1946 року.

Линучи думками в ті далекі вже часи, коли ті з нас, що ще кілька місяців тому зі зброєю у руках на рідних землях боролись за державну незалежність України проти двох імперських сил - нацистської Німеччини і большевицької Росії, (а на цих основуючих Зборах було нас біля сотні), ми створили на чужині свою українську організацію. Одночасно ми пережили тоді одну з кращих хвилин нашого життя на чужині, бо ми знову відчували нашу силу і наше призначення, визначені у резолюціях перших Зборів.

Україна і український народ на рідних землях і та невелика на той час українська громада у В. Британії були в центрі уваги Зборів, що були поблагословлені священослужителями української греко-католицької і автокефальної православної Церков.

Щойно у наступних кількох роках у ряди СУБ влилися тисячі українських біженців з країн західної Європи і вояки Дивізії УНА, що завершили структуру СУБ, яка існує до сьогодні. Біля 28 тисяч /90%/ стали членами СУБ в ті роки.

З Богом, з великою любов'ю до всього рідного і з глибокою вірою у слушність наших змагань ропочато довгий, 65-літній період організованого українського життя у В. Британії.

По лінії внутрішньої діяльності СУБ, головну увагу звернено на те, щоб охопити в своїх рядах всіх українців різного віку і щоб забезпечити їхні духові, культурні і побутові потреби. При тісній співпраці з іншими братніми установами, які в міжчасі були створені, охоплено всі важливіші ділянки громадського життя, почавши від дитячих садків, потчерез школи українознавства, молодечі організації /СУМ, Пласт/, через плекання народнього мистецтва, видавничу, культ-освітню і наукову діяльність, аж до опіки над хворими й пенсіонерами. Для всіх нас, а особливо для молоді, це була "мініатюрна Україна".

Разом з українським національним, розвивалося також релігійно-церковне життя у повній гармонії й взаємній співпраці між УГКЦ і УАПЦ. "Єдність Церкви і Народу" - гасло, що почули ми з уст Блаженнішого Патрірха Йосифа у 1970 році - було на практиці стосоване нами від самих початків нашого перебування у цій країні.. СУБ завжди давав повну підтримку обом Церквам.

Не менш активною була діяльність СУБ на зовнішньому відтинку з різними державними, політчними, науковими і культурними кругами з допомогою англмовних видань, таких як "Ukrainian Review", а теж через Англо-Українське Товариство, Шотляндську Лігу Європейської Свободи, АБН й других. Масові демонстрації в обороні українських політчних в'язнів мали широкий відгук у масових медіях, а кількаразові дебати у британському Парламенті в справі української національності завершилися для нас успішно, коли в наших особистих документах уведено "країна походження - УКРАЇНА".

З відновленням державної незалежності України в серпні 1991 року, що було нашою метою і мрією, основно змінився характер і спосіб нашої діяльності через великий приплив до В. Британії українців з України, які у великій більшості ще до сьогодні не включилися до лав СУБ, що, на мою думку, є поважною проблемою якій треба знайти позитивну розв'язку.

Знову ж найновіші події в Україні з обранням нового Президента й уряду, схильних до шкідливої для України співпраці з Російською Федерацією, покладає на нас обов'язок бути активними, разом з Світовим Конгресом Українців, в обороні здобутої великими людським жертвами державної незалежності України.

СУБ гідно пройшов свій довгий шлях у служінні українському народові й українській спільноті у В. Британії і було б дуже побажаним, щоб про його діяльність на тих двох відтинках вкоротці появилась джерельно опрацьована і гарно видана Історія СУБ.

Тому я щиро бажаю якнайкращих успіхів Союзові і його Керівним органам у добрій розв'язці всіх наболілих питань і справ для добра української громади у В. Британії і для добра всього українського народу.

Щасти Вам Боже!
Слава Україні!

Лондон, 10 липня 2010 р.

Василь Олеськів